

Sygn. akt I C 24/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Marcysiak
Protokolant:	Marlena Olszewska

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2015 r. w Wołominie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko R. W.

o zapłatę:

oddala powództwo

. Sygn. akt I C 24/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 maja 2015r.

Pozwem wniesionym 23 października 2014 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej R. W. kwoty 1 928,72 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Dochodzona pozwem kwota obejmowała zaległości z tytułu nieopłaconego czesnego za okres od marca 2007 do czerwca 2007r. (1 000zł) wraz ze skapitalizowanymi odsetkami ustawowymi (928,72 zł). W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwana była studentką (...) Wyższej Szkoły (...) w W. i mimo przyjętego na siebie zobowiązania przestrzegania przepisów wewnętrznych uczelni nie uregulowała w całości należnych opłat. Natomiast na podstawie umowy o zakup wierzytelności z dnia 25 kwietnia 2013 r. powód stał się wierzycielem pozwanej. Ponadto powód dochodził zwrotu kosztów procesu, obejmujących opłatę od pozwu, opłatę od udzielonego pełnomocnictwa, koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz koszty kierowanej do pozwanej oraz sądu korespondencji w wysokości 8 zł (pozew – k.1-2).

Dnia 26 listopada 2014 r. referendarz sądowy w tutejszym Sądzie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym prowadzonym pod sygn. akt I Nc 5230/14 (nakaz zapłaty - k. 39).

R. W. wniosła skutecznie sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. Podniosła w nim zarzut przedawnienia objętych pozwem roszczeń i wobec tego domagała się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu na swoją rzecz. W uzasadnieniu wskazała, iż została przyjęta w poczet studentów uczelni w okresie kiedy obowiązywała jeszcze ustawa o szkolnictwie wyższym z dnia 12 września 1990 roku, która nie regulowała umowy zawieranej pomiędzy uczelnią a studentem, dlatego też, w ocenie pozwanej, winien mieć zastosowanie dwuletni termin przedawnienia

stosownie do treści art. 750 k.c. mówiący o umowie o świadczeniu usług, które nie są regulowane innymi przepisami i stosuje się do nich przepisy o zleceniu. W uzasadnieniu sprzeciwu R. W. wskazała również na trzyletni okres przedawnienia, jako związany z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz na nowelizację ustawy prawo o szkolnictwie wyższym, która weszła w życie 1 października 2014 r., wprowadzając trzyletni okres przedawnienia w tym zakresie (sprzeciw - k. 44-46).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Wyższa Szkoła (...) jest wyższą uczelnią niepubliczną mającą siedzibę w W., której założycielem jest Fundacja (...) z siedzibą w T., widniejąca w rejestrze od 25 kwietnia 1994r., ostatni wpis miał miejsce 4 stycznia 2013r.

(dowód: odpis z rejestru uczelni niepublicznych i związków uczelni niepublicznych – k. 18-19)

W dniu 17 września 2003 r. pomiędzy R. W. a (...) Wyższą Szkołą (...) w W., reprezentowaną przez rektora został podpisany dokument zatytułowany - „KONTRAKT o świadczenie nauki w (...) Wyższej Szkole (...)”. W pkt. II ust. 1 jako obowiązki studenta wskazano m.in: przestrzeganie i szanowanie Statutu Uczelni, Regulaminu Studiów oraz zarządzeń Akademickich, obowiązek wpłat wpisowego oraz opłacania czesnego w terminach i wysokości ustalonej przez Rektora Uczelni.

(dowód: „KONTRAKT o świadczenie nauki w (...) Wyższej Szkole (...)” – k. 20)

R. W. podpisała tekst ślubowania Wyższej Szkoły (...) w W..

(dowód: ślubowanie studenta – k. 21)

Podaniem z dnia 3 kwietnia 2007r. R. W. zwróciła się do Dziekana o przedłużenie terminu złożenia pracy magisterskiej. Władze uczelni wyraziły zgodę do końca semestru letniego 2006/2007.

(dowód: podanie z dnia 3 kwietnia 2007 wraz ze zgodą Dziekana – k. 23)

Decyzją nr (...) z dnia 27 marca 2012r. został nadany statut w/w uczelni.

(dowód: decyzją nr (...) z dnia 27 marca 2012r. – k. 14-16)

W dniu 1 października 2011r. założyciele (...) Wyższej Szkoły (...) powołali do pełnienia funkcji Kanclerza uczelni A. G..

(dowód: powołanie z dnia 1 października 2011r. – k. 14-16)

W zestawieniu „Rozliczenie z kontrahentem” z dnia 20 kwietnia 2013r., wstawionym przez (...) Wyższą Szkołą (...) w odniesieniu do R. W. wskazano kwotę do rozliczenia – 1 000 zł. Stanowiła ona sumę nieopłaconego czesnego od marca 2007r. do czerwca 2007r., łącznie 4 raty po 250 zł, wszystkie z terminem płatności do 30 czerwca 2007r.

(dowód: rozliczenie z kontrahentem z dnia 20 kwietnia 2013r. – k. 22)

W zarządzeniu nr (...) Rektora (...) Wyższej Szkoły (...) z dnia 3 lipca 2006 roku w sprawie wysokości opłat za studia ustalono, że w roku akademickim 2006/2007 stawki czesnego wynoszą w przypadku studiów (...) stopnia stacjonarne – 545 zł, niestacjonarne 500 zł, studia I stacjonarne – 395 zł, niestacjonarne 360 zł i obowiązują od 1 września 2006r.

(dowód: zarządzenie nr (...) z dnia 3 lipca 2006r. – k. 24)

Decyzją nr (...) z dnia 19 lipca 2007r. R. W. została skreślona z listy studentów Wyższej Szkoły (...) w W. z powodu nie wnoszenia opłat czesnego w przewidzianym terminie.

(dowód: decyzją nr (...) z dnia 19 lipca 2007r. – k. 25)

W dniu 25 kwietnia 2013 r. pomiędzy (...) Wyższą Szkołą (...) w W., w której imieniu działał kanclerz – A. G., a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności objętych wykazem dołączonym do tej umowy. Wykazem była objęta wierzytelność wobec R. W. o zapłatę kwoty 1 000 zł.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 25 kwietnia 2013r. – k. 26; wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 25 kwietnia 2013 r. – k. 27)

Pismem z dnia 26 czerwca 2013 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. poinformowała R. W. o zawartej umowie cesji oraz wezwała do zapłaty łącznie kwoty 1 755,40 zł tytułem zadłużenia wynikającego z umowy o świadczenie usług edukacyjnych. Wskazana kwota zaległości została powiększona o skapitalizowane odsetki.

(dowód: pismo z dnia 26 czerwca 2013r. – k. 28)

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o wyżej wskazane dokumenty prywatne. Stanowią one dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach (art. 245 k.p.c.). Autentyczność, wiarygodność i moc dowodowa tych dokumentów nie były kwestionowane przez strony, Sąd również nie znalazł ku temu podstaw. Dlatego też przyznał im w powyższym zakresie moc dowodową.

Zarządzeniem z dnia 24 kwietnia 2015r. na podstawie art. 207 § 7 k.p.c. Przewodniczący zarządził zwrot pisma powoda z dnia 16 kwietnia 2014r. (k. 56).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu, albowiem zarzut przedawnienia okazał się uzasadniony.

Umowa, z której wynika roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie zawarta została przed wejściem w życie ustawy z dnia 27 lipca w 2005 r. prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U.2012.572 j.t.). Wobec tego zastosowanie do stosunku prawnego łączącego R. W. z (...) Wyższą Szkołą (...) w W. miały przepisy ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz.U.1990.65.385), która w art. 1 ust. 2 stanowiła, że ustawę stosuje się do niepaństwowych szkół wyższych, jeżeli jej przepisy lub przepisy innych ustaw nie stanowią inaczej.

Dla oceny zarzutu przedawnienia w niniejszej sprawie mieć jednak należy na uwadze art. 160a ust. 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, dodany do tej ustawy z dniem 1 października 2014 r. ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2014 r. poz. 1198). Zgodnie z tym przepisem roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem trzech lat. Przepis ten nawiązuje do umowy, o której stanowi art. 160a ust. 1, a więc umowy regulującej warunki pobierania opłat związanych z odbywaniem studiów, o których mowa w art. 98 ust. 1 pkt 5 tej ustawy, oraz opłat za usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1-6 tej ustawy, a także wysokość tych opłat. Przy czym, jak stanowi art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw, do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 160a ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Skoro umowa między poprzednikiem prawnym powoda, a pozwanym, zawarta została przed dniem wejścia w życie wyżej wymienionej ustawy nowelizującej, a wymagalność roszczeń o czesne i opłatę za ponowne przyjęcie na studia przypadająca, według twierdzeń powoda, na 2007 r., to wniesienie pozwu o te roszczenia dopiero w 2014 r., czyni zarzut ich przedawnienia uzasadnionym. W tych okolicznościach przedawnieniu uległy również odsetki od tych należności, zarówno skapitalizowane, jak i dalsze – dochodzone od dnia wniesienia pozwu (por. słusznie Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 2 czerwca 2005 r., sygn. akt I ACa 789/05, Rejent 2006/4/189; Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 lutego 2005 r., sygn. akt III CK 223/04, LEX nr 603773).

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że także w stanie prawnym obowiązującym przed wejściem w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw, termin przedawnienia dochodzonego pozwem roszczenia wynosił trzy lata, jako roszczenia związanego z działalnością

gospodarczą. Zgodnie bowiem z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Kodeks cywilny nie zawiera definicji działalności gospodarczej, stąd należy mieć na względzie rozumienie tego pojęcia w języku potocznym. Pomocna przy ustaleniu tego pojęcia powinna być również definicja zawarta w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz stanowisko judykatury, przyjmujące, że działalność gospodarczą wyróżniają pewne specyficzne właściwości, do których należy zaliczyć zawodowy (a więc stały) charakter, związaną z nim powtarzalność podejmowanych działań, podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania oraz uczestnictwo w obrocie gospodarczym, odpowiednie kwalifikacje, zależne od przedmiotu tej działalności (por. zwłaszcza uchwała SN (7) z dnia 6 grudnia 1991 r., III CZP 117/91, OSNC 1992, nr 5, poz. 65). Istotne jest to, czy prowadzona przez dany podmiot działalność jest obiektywnie zdolna do potencjalnego chociażby generowania zysku (uchwała SN z dnia 30 listopada 1992 r., III CZP 134/92, OSCP 1993, nr 5, poz. 79). Ponadto o działalności gospodarczej można mówić wtedy, gdy jest ona prowadzona w sposób zorganizowany, a więc nie ma charakteru przypadkowego i nastawiona jest na masowe, a nie tylko indywidualne działanie. Istotną cechą działalności gospodarczej jest także jej ciągłość i powtarzalność podejmowanych czynności oraz prowadzenie jej w sposób planowy.

Zaznaczyć jednak należy, że o tym czy określona działalność jest działalnością gospodarczą, nie decyduje okoliczność czy działalność ta, z założenia jest działalnością ukierunkowaną na osiągnięcie zysku, lecz to czy uzyskiwane w ten sposób środki służą ekonomicznemu utrzymaniu danego podmiotu. Uczelnia niepubliczna prowadzi działalność nieobliczoną na zysk, jednak w zakresie działalności ukierunkowanej na szeroko pojęte zaspokojenie działań statutowych musi być traktowana na rynku tak samo jak inni przedsiębiorcy działający bezpośrednio w celu osiągnięcia zysku. Działalnością gospodarczą będzie więc także działalność niezarobkowa, lecz zmierzająca jedynie do pokrywania własnymi dochodami ponoszonych kosztów. W każdej bowiem działalności, w której dominuje podporządkowanie regułom ekonomicznym, motyw zysku (zarobku) zastępowany jest motywem racjonalnego (ekonomicznego) gospodarowania, co oznacza zamiar uzyskania maksymalnego efektu – niekoniecznie zysku – przy danym nakładzie środków albo zamiar minimalnego zużycia tych środków w celu wykonania wyznaczonego zadania (tak też w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt IV Ca 669/14 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie).

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że W. Wyższa Szkoła (...) w W. prowadzi działalność gospodarczą w sposób zorganizowany, stały (jest od 1994 r. do co najmniej 2013 r. wpisana w rejestrze), powtarzalny, profesjonalny (zatrudnia wykwalifikowaną kadre). Ponadto działalność tą prowadzi w celu osiągnięcia określonego zysku. W tym celu bowiem jest określane przez rektora czesne, jego wysokość. Musi bowiem pokrywać wydatki związane z kosztami utrzymaniem uczelni, wynagrodzeń pracowników, kadry naukowej. Wysokość czesnego jest więc niewątpliwie ustalana na takim poziomie by prowadzenie działalności gospodarczej, świadczenia usługi kształcenia było opłacalne. Wobec tego termin przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszym procesie wynosił trzy lata, także na gruncie poprzednio obowiązujących przepisów.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

W., dnia 1 czerwca 2015 r.